

תת"ע 5267/06/11 - מדינת ישראל נגד דניאלוב סורן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 5267-06-11 מדינת ישראל נ' דניאלוב סורן
בפני כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
המאשימה
נגד
הנאשם
דניאלוב סורן
24 מרץ 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד תמיר אלפי

הנאשם בעצמו וע"י ב"כ עו"ד אניקין ועו"ד גולן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות המיוחסות לו בשלושה תיקים מצורפים .
  2. עפ"י כתב האישום הראשון, תת"ע 885-02-12, בתאריך 30.1.13 שעה 15:52 לערך, נהג הנאשם ברכב מס' 97-618-51, ברח' פינסקר פינת יהודה הלוי בראשל"צ, בשכרות (תחת השפעת סמים), בשל סירובו לדרישת שוטר לתת דגימת שתן לאיתור סמים בגופו.
- עפ"י כתב האישום השני המתוקן, תת"ע 5267-06-11, בתאריך 10.6.11 שעה 04:40 לערך, נהג הנאשם ברכב מס' 97-618-51, ביציאה מחניון בית העלמין בראשל"צ, בהיותו נתון תחת השפעת משקאות משכרים.
- עפ"י כתב האישום השלישי, נ"ב 4380-11-12, בתאריך 19.5.12 שעה 01:00 לערך, נהג הנאשם ברכב מס' 87-973-36, ברח' אברבנאל 37 (חניית הבניין) בראשל"צ, בהיותו שיכור כאשר בבדיקת נשיפה נמצא שריכוז האלכוהול בדגימת ליטר אוויר נשוף הינו 425 מק"ג. באותן נסיבות נהג הנאשם בקלות ראש בכך שנסע קדימה והתנגש עם רכבו בשני כלי רכב חונים. כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב.

3. מדובר בעבירות חמורות ומסוכנות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה בשכרות, כאשר בבדיקת נשיפה הריכוז שנמדד אצל הנאשם היה גבוה פי שניים מהריכוז המרבי הקבוע בחוק, ובקלות ראש שגרמה לתאונה ולנזק. בנוסף, הנאשם סירב לבצע בדיקת דם לאיתור סמים בגופו, סירוב המקיים חזקה, כי נהג בשכרות תחת השפעת סמים.

4. הנאשם, המחזיק ברישיון נהיגה משנת 2011 כבר צבר לחובתו 5 הרשעות קודמות מהן ת.ד. מסוג נ.ב., נהיגה בקלות ראש ועוד .

בפילים לחובתו הרשעות בגין עבירות רכוש, שבל"ר, סמים ונהיגה כלתי מורשה בגין אף ריצה מאסר בפועל.

5. לזכותו של הנאשם הודאתו.

6. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו עתרה התביעה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ואילו ההגנה ביקשה 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, פסילה ממושכת, מאסר על תנאי מרתיע, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה ביקשה להחמיר עם הנאשם לאור חומרת העבירות והישנותן ולאור עברו התעבורתי והפילי המעידים, כי אין ליתן אמון בנאשם וכי הוא בבחינת פצצה מתקתקת על כבישי ארצנו.

ב"כ הנאשם ביקש, כי בית המשפט לא יחמיר עם הנאשם וישקול ענישה בטווח הנמוך של ההסדר לאור הודאתו, נסיבותיו האישיות של הנאשם והעובדה, כי העבירות בוצעו בתקופה בה היה הנאשם מכור לסמים. עוד צויין, כי כיום הנאשם נקי מסמים ומצוי בהליך טיפולי ושיקומי של חייו. הנאשם בעל משפחה והינו המפרנס היחידי בבית.

הנאשם הביע בפני חרטה על מעשיו, ציין כי מתמיד בהליך השיקומי מזה 14 חודשים וביקש מבית המשפט לסייע לו במאמציו לעלות על דרך הישר.

7. בדיון מיום 4.3.13, ולאור הסכמת הצדדים, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, תוך הדגשה, כי אין בכך כדי ליצור ציפייה אצל הנאשם או התחייבות כלשהי לעונש שייגזר עליו.

בתסקיר מיום 19.12.13 סקרה קצינת המבחן את עברו ונסיבותיו האישיות של הנאשם וציינה כי הנאשם, אשר עלה ארצה בשנת 2000, הינו אב לילדה קטנה, חי בזוגיות עם אם בתו ולאחרונה אינו עובד. בעברו ריצה הנאשם תקופת מאסר במהלכה נחשף לסמים קשים. בהתייחסו לעבירות נשוא כתב האישום הנאשם הודה, לקח אחריות וציין כי מעשיו אלו נבעו כתוצאה משימוש בסמים. התרשמות קצינת המבחן הינה כי הנאשם, הסובל מהתמכרות ארוכת שנים לסמים, נוטה להקל ראש בחומרת מצבו ונמנע בתוקף מלשתף את זוגתו ומשפחתו בבעיית ההתמכרות ממנה סובל. עם זאת, לפני כשנה פנה הנאשם מיוזמתו לקבלת טיפול תרופתי

(תחליף סם) במרפאת "היבטים" והוא מתמיד ומשתף פעולה עם גורמי הסיוע במקום. במסגרת הטיפול הנאשם ביצע אחת לחודש בדיקות לאיתור סמים אשר נמצאו נקיות. קצינת המבחן התרשמה "מרמה גבוהה של הדחקה וטשטוש מצידו ביחס לבעייתיות שבמצבו ההתמכרותי...". לאור סירובו של הנאשם לקבל טיפול מעבר למסגרת הפרטית בה מטופל כיום, לא בא שירות המבחן בהמלצה לצו מבחן. אולם, בשים לב לשיפור המסויים בתפקודו של הנאשם, ממליץ שירות המבחן, כי תבחן התאמתו לביצוע עבודות שירות.

8. עבירות של נהיגה בשכרות ותחת השפעת אלכוהול הן עבירות חמורות המשקפות זלזול מוחלט בביטחונם ובשלומם של ציבור המשתמשים בדרך. במקרה דנן הנאשם היווה סיכון של ממש, כאשר שב ונהג פעם אחר פעם, בהיותו שיכור ותחת השפעת סמים ומשקאות משכרים.

הסיכון, כי הנאשם עלול לגרום לתאונה עקב היותו נתון להשפעת אלכוהול או סמים אכן התממשה בכך שבאירוע השני גרם לתאונה. אך בנס לא גרם הנאשם לאסון ואין בעובדה כי לא נגרמו אבדות בנפש כדי להקל מחומרת מעשיו.

בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרת העבירה של נהיגה בשכרות, ודין אחד לנוהגים בשכרות עקב צריכת אלכוהול ולנוהגים תחת השפעת סמים, אשר מחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה כחלק ממדיניות המאבק בתאונות הדרכים ומניעת הקטל בכבישים.

כך, לדוגמא, ברע"פ 2508/08 **רומן סמולנסקי נ' מדינת ישראל**, קבע כב' השופט ג'ובראן כי: "נדמה כי אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירה שביצע המבקש ועל הצורך בנקיטת מדיניות ענישה מרתיעה בעבירה של נהיגה בשכרות. כידוע, נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות... נהיגה במצב שכרות היא עבירה המסכנת לא רק את הנהג פורע החוק אלא את הנוסעים עימו ואת המכוניות שבקרבתן הוא נוסע. נהג אשר מוכן לנהוג במצב של שכרות צריך לדעת, כי באם ייתפס, צפוי הוא להיענש בחומרה רבה".

ועוד מפי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 6439/06 **קריטי נ' מדינת ישראל**: "נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על-כן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש החומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות".

הנה כי כן, על פי ההלכה הפסוקה מי שמפר הפרה בוטה את הוראות החוק ובז לביטחונו ושלומו של הציבור-ראוי שימצא מקומו מאחורי סורג ובריח.

9. מתחם הענישה:

ברע"פ 5077/07 **יפים שטרנברג נ' מ"י**, אישר ביהמ"ש העליון עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים בגין נהיגה בשכרות ותאונה, לנהג בשכרות בפעם השנייה, מתוכם 8 חודשי מע"ת שהופעל, וזאת בנוסף לתקופת פסילה

עמוד 3

בפועל בת 10 שנים.

ברע"פ 444/08 **משה יוסף נ' מ"י**, אישר ביהמ"ש העליון עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים לנהג בשכרות בפעם השנייה, לאחר שביהמ"ש המחוזי הפחית מעונש המאסר של 12 חודשים שהטיל ביהמ"ש לתעבורה, וזאת למרות טענת הנאשם ל"נסיבות אישיות" מיוחדות.

ברע"פ 6272/13 **גבי דהרי נ' מ"י**, שהורשע בתיק 3655-03-12, ב-3 אישומים של נהיגה בשכרות (האחד בגין סירוב) אישר ביהמ"ש העליון (כב' השופט מלצר, מיום 14.2.14) את החלטת ביהמ"ש המחוזי שהפחית מעונשו של הנאשם מ-14 חודשי מאסר בפועל ל-12 וקבע שלאחר שבימה"ש המחוזי הפחית בעונשו של הנאשם, העונש הולם את מעשיו החמורים של הנאשם.

10. אמנם שירות המבחן המליץ להסתפק בהטלת עבודות שירות על הנאשם.

אולם, בית המשפט אינו כפוף להמלצת שירות המבחן. כידוע, תסקיר שירות המבחן בוחן אך ורק את הפן האישי של הנאשם ובית המשפט אינו חולק על כך שאכן ראוי שהנאשם יעבור תהליך גמילה. כבר נפסק ע"י ביהמ"ש העליון, כי: "הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה "לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם".

(רע"פ 10524/09 בזגלו נ' מדינת ישראל (מיום 5.1.2010) רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל.

וכן נקבע ברע"פ 8176/12 חדד ראהב נ' מדינת ישראל, שניתן ביום 15.11.12 מפי כב' השופט א' שוהם:

"תסקיר שירות המבחן כבודו במקומו מונח, אך כפי שציינתי בעניין מגידוב "על אף ההערכה הרבה לעבודתם של הגורמים המקצועיים, תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד, ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו" (וראו גם ע"פ 9044/11 מדינת ישראל נ' אלמליח (מיום 12.3.2012); ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 3.12.2012))."

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מביע מוטיבציה להמשך הטיפול ושהוא מוסר מדי חודש בדיקות שתן נקיות אולם אין די בכך. הנאשם משתמש בתחליף סם ומצוי בטיפול מרפאה פרטית, ומסרב להיות בפיקוח גורם רשמי כמו שירות המבחן. זאת ועוד, גם שירות המבחן לא ציין מפורשות בתסקיר שלא קיים חשש להישנות העבירה בעתיד.

אם אכן הנאשם חפץ בשיקומו ובגמילה מאלכוהול, יוכל לעשות כן זאת בין כותלי בית הסוהר. יצוין כי שרות בתי הסוהר מאפשר טיפול בגמילה במהלך ריצוי עונש מאסר, על כן העובדה שהנאשם החל בגמילה, אינה יכולה לפטור אותו מריצוי מאסר בפועל כאשר הוא ראוי לעונש כזה, והליכי הגמילה יכולים להמשיך גם במסגרת ריצוי

עונש המאסר.

11. במקרה דנן, הנאשם נהג פעם אחר פעם בהיותו שיכור ותחת השפעת סמים ואף גרם לתאונה דרכים שלמרבה המזל הסתיימה בנזק בלבד וללא פגיעות בנפש, והמשיך לנהוג בשכרות על אף שכבר הועמד לדין ובעוד משפטו מתנהל. חומרת העבירות והישנותן מצדיקות, בהתאם לדרישת האינטרס הציבורי, ענישה מחמירה.

12. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, ובחנתי עברו של הנאשם, נסיבותיו האישיות וחומרת העבירות וריבויין ותסקיר המבחן, סבורה אני, כי אין בנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שתיאר בא כוחו כדי להצדיק סטייה מהלכה שממתחם הענישה כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון. לפיכך אני מחליטה לגזור על הנאשם העונשים הבאים:

אני דנה את הנאשם למאסר למשך 10 חודשים שירוצו מאחורי סורג ובריה.

אני דנה את הנאשם ל-12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים/סמים או נהיגה בפסילה.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 54 חודשים.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

הפסילה תחל לאלתר. מניין הפסילה יחל ממועד הפקדת הרישיון במזכירות ביהמ"ש.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט מחוזי במחוז מרכז.

ניתנה והודעה היום כ"ב אדר ב תשע"ד, 24/03/2014 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

החלטה

אכן אין המדובר בעונש שיש בו כדי להפגיע את הנאשם, שכן הצדדים הסכימו במסגרת הסדר טיעון כי העונש שייגזר על הנאשם יהא עבודות שירות או מאסר בפועל של עד שנה.

יחד עם זאת, מעיון בתיק בית המשפט עולה כי הנאשם התייצב לכל הדיונים.

בנסיבות אלו אני מורה כדלקמן:

הנאשם ייאסר עתה.

בכפוף לחתימת הנאשם על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪, וכן חתימה אשתו ילנה דניאלוב ת.ז. 323555995 על ערבות בסך 4,000 ₪ ישוחרר הנאשם ויעוכב ריצוי עונש המאסר אשר הוטל עליו עד ליום 23.04.2014.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו - בתאריך 23.04.2014 עד לשעה 10:00, בבימ"ר הדריים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על הסנגור לתאם כניסת הנאשם למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם, שיבוטל לאחר ריצוי עונש המאסר. על הנאשם להמציא אישור על סיום ריצוי המאסר לצורך ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ נגדו.

**ניתנה והודעה היום כ"ב אדר ב
תשע"ד, 24/03/2014 במעמד
הנוכחים.
לאה שלזינגר שמאי, שופטת**